

[Aksel Larsen.]

eller 3 Gange Ejendomsskylden. Det bør overvejes, om Byboere, der har deres fulde Erhverv i Byerne, overhovedet bør have Lov til at eje Landbrugsejendomme, og under alle Omstændigheder maa man kigge noget nærmere paa de Ejendoms-køb, jeg har nævnt her, og tage Stilling til, om der ikke simpelt hen bør indføres Ekspropriationsret over for saadanne Gaarde, saa de kan blive udstykket.

Der kan ogsaa — og navnlig i Sønderjylland — skaffes store Arealer til Udstykning, hvis man, eventuelt ved Ekspropriation, erhverver en væsentlig Del af den Jord, der kun bruges til Græsning, og som ved Afvanding og Kultivering kan gøres særdeles velegnet til Anvendelse som almindelig Landbrugsjord. Det er meget store Arealer, det drejer sig om i Sønderjylland. I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at Sønderjylland er den Landsdel, hvor de store Gaarde udgør den største Procentdel af de selvstændige Landbrug og raader over den største Procentdel af det samlede Landbrugareal. Dette har naturligvis historiske Aarsager, men eftersom det drejer sig om vort Grænseland mod Syd, er der al Grund til at arbejde for en stærk Forøgelse af Befolkningstilvæksten i Sønderjylland, og det kan bl. a. gøres ved at udnytte de forhaandenværende Muligheder for Udstykning og Oprettelse af Husmandsbrug i den allerstørste Stil.

Det er for os Kommuniste en Selvfølge, og vi har fremhævet det ofte, at Staten burde konfiskere — ikke ekspropriere — alle de store Landsforræderes Gaarde og Godser. Paa Grund af Anklagemyndighedens Lemfældighed i mange Tilfælde og paa Grund af Domstolenes uretfærdige Mildhed i endnu flere Tilfælde sidder de allerfleste af disse nazistiske Lensgrever den Dag i Dag trygt og sikkert paa deres Jord. Hvis man ikke gennem Anklagemyndighedens og Domstolenes Behandling af de paagældende kan naa det Maal, man officielt satte sig med Straffelovstillægget af Sommeren 1945, bør Lovgivningsmagten paa anden Maade sikre, at Retfærdigheden sker Fyldest, at Landsforræderne mister deres Godser, og at Jorden gennem Udstykning gives tilbage til det danske Folk. I Forbindelse hermed tillader jeg mig at erindre om, at vort Parti allerede i forrige Samling fremsatte et Lovforslag om Konfiskation af Lensgreve Schimmelmanss Ejendom, og da dette under den daværende Regering blev syltet, har vi for nogen Tid siden været nødt til

at genfremstille det. Det vilde være ønskeligt, om vi ikke blot kunde opnaa Tilladelse til at fremsætte og motivere et saadant Lovforslag her i Tinget, men ogsaa kunde faa det sat paa Tingets Dagsorden. Ved Konfiskation af Landsforrædernes store Godser faar Staten denne Jord overladt vederlagsfrit, det vil sige, at Staten bliver mere velhavende. Naar noget saadant sker — jeg siger udtrykkelig, *naar* noget saadant sker, for jeg haaber stadig væk, det vil ske —, bør de økonomiske Midler, Staten paa denne Maade faar i Hænde, anvendes til at billigøre Oprettelsen af nye Husmandsbrug i Almindelighed, hvorved de økonomiske Vanskeligheder, man for Tiden snakker om, kan overvindes.

Samtidig maa man, som Lovforslaget ogsaa i Princippet forudsætter, øjeblikkeligt tage fat paa Løsningen af det store sociale Problem, der hedder Fremskaffelse af Tillægsjord til indeklemte Husmænd. Det er indlysende, at denne Jord kun i de allerfærreste Tilfælde kan fremskaffes uden Ekspropriation, og det glæder os, at Landbrugsministeren ved sin Affattelse af Lovforslaget er opmærksom paa dette. Det er et af Lovforslagets store Fremskridt i Forhold til det Lovforslag, der blev fremsat af den højtærede Landbrugsministers Forgænger. Det glæder os derimod ikke — men det forbavser os heller ikke —, at Det radikale Venstres Formand, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, allerede før Lovforslagets Behandling her i Tinget offentligt har taget til Orde mod Ekspropriationsbestemmelserne, og at hans Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, benyttede en Del af sin Tale til at lægge kold Luft mellem sig og det Ekspropriationskrav, der blev vedtaget med alle Stemmer mod 3 paa Husmandsforeningernes Landsmøde i 1945. Det er en højst besynderlig Optræden af det radikale Partis Leder og af dets Ordfører, eftersom det radikale Parti før Valget i sin populære Agitation fremstillede sig som Ekspropriationstilhænger og formentlig ogsaa fik et godt Resultat ud af det, derigennem at det paa den Konto fik en hel Del Husmandsstemmer. Der er begaaet saa mange Forsyndelser under tidligere Tidens Udstykning, at man selv ikke ved Ekspropriation vil kunne skaffe alle indeklemte Husmænd den nødvendige Tillægsjord. Det er en Kendsgerning, man maa se i Øjnene, og jeg tror, det i visse Tilfælde maa overvejes, hvorvidt det ikke vilde være formaalstjenligt baade af Hensyn til de paagældende Husmænd og af Sam-